

N:o 19.

Ank. till Riksd. kansli den 14 febr. 1896, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar.

(R. A.)

Medelst proposition den 20 december 1894 föreslog Kongl. Maj:t Riksdagen att, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad sedan en följd af år egt rum, medgifva, att Kongl. Maj:t finge, der så pröfvades lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1896 års lagtima riksdag kunde undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådant ändamål undfinge statsbidrag eller icke, *dels* erhålla upplåtelse af den för jernvägsanläggningen erforderliga, kronan tillhöriga jord utan annan kostnad, än att, hvad anginge boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför lemnades i enlighet med hvad kongl. förordningen den 14 april 1866 i sådant afseende stadgade, *dels ock* kostnadsfritt begagna för anläggningen sådana å kronans egor belägna kalk- och stenbrott jemte grustäppter, som kunde vara disponibla; och blef denna framställning bifallen af Riksdagen enligt dess skrifvelse till Konungen den 23 mars sistlidna år.

Då de skäl, hvilka föranledde Kongl. Maj:ts ofvanberörda, af Riksdagen bifallna förslag, fortfarande egde giltighet, har Kongl. Maj:t genom proposition af den 6 december 1895 (n:o 7) föreslagit Riksdagen medgifva, att Kongl. Maj:t måtte ega, der så pröfvades lämpligt, berättiga kommuner, enskilda personer eller bolag, hvilka intill början af 1897 års lagtima riksdag kunde undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, att, ehvad de för sådant ändamål erhöle statsbidrag eller icke, komma i åtnjutande af ofvan oförmälda förmåner.

Statsutskottet, till hvilket denna proposition blifvit öfverlemnad för förberedande behandling, har icke funnit något att erinra vid hvad deri föreslagits och hemställer fördenskull,

att Kongl. Maj:ts ofvanberörda framställning må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 14 februari 1896.

På statsutskottets vägnar:

CHR. LUNDEBERG.
